

جلسه اول شرح دعای افتتاح

آیت الله علی رضایی تهرانی

۱۴۴۰/۰۹/۰۵ مقارن با ۱۳۹۸/۰۲/۲۱ هجری شمسی

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ
وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُعْصومِينَ الْمُكْرَمِينَ وَعَنْ أَلْدَائِرِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنْ أَلَانِ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَبِيحُ الشَّاءَ بِحَمْدِكَ»

روز اول ماه صیام، ماه مبارک رمضان، ان شاء الله این ماه رمضان، بهترین ماه رمضان تا کنون عمر ما بوده باشد به برکت صلوات بر محمد (ص) و آل محمد (ص)

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

قرار بر این شده است که در این جلساتی که در خدمت سروران خودم هستم، نگاهی و سیری در دعای افتتاح که در شب‌های ماه رمضان خوانده می‌شود، داشته باشیم. این دعا طبق روایات ما مغز عبادت است. «الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ»، مخ یعنی مغز. آن لب لباب طاعت و عبادت پروردگار دعا است. سر مطلب آن است که اگر خداوند متعال به انسان توجه بکند، انسان، سعادت‌مند است و اگر خداوند متعال به انسان توجه نکند، انسان، شقاوت‌مند است و خداوند خود فرمود: «قُلْ مَا يَعْجَبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ». اگر دعای بندگان نباشد، خدا به بندگان توجه نخواهد داشت. اگر خداوند متعال به انسان نیم‌نگاهی از سر محبت داشته باشد، انسان، رشد می‌کند و به کمال می‌رسد. ماه رمضان فرصتی در اختیار ما است، چیزی نمی‌گذرد به روز نهم می‌رسیم. پدر ما می‌گفت، قدیمی‌ها می‌گفتند: «ماه رمضان به روز نهم که برسد، زود تمام می‌شود». چون وقتی به نهم می‌رسد، نهم و دهم و یازدهم، پیرزن‌ها می‌گفتند ماه رمضان به هم، هم افتاده است. وقتی به هم، هم می‌افتد دیگر زود تمام می‌شود. فرصتی است که باید تا قبل از این که به هم، هم بیفتد و زود تمام شود، ماه رمضان را قدر بدانیم. این تازه از همین هم که هست کمش می‌کنند. خدا رحمت کند مرحوم آقا نجفی اصفهانی را، بزرگ علمای اصفهان بود. ایشان یک سال اول سال نظرش بر این شد که ماه دیده نشده است، قهراً مردم روزه نگرفتند. آخر ماه نظر شریف ایشان بر این شد که ماه دیده شده است، مردم روزه‌ها را خوردند. ماه شوال (را) گفت دیده شده است. حساب کردند دیدند ۲۸ روز روزه گرفتند. روز عید فطر که آقا ایستاد نماز بخواند بعد از خطبه‌ها یک رند اصفهانی بلند شد گفت: «مردم من یک دعا می‌کنم شما آمین بگویید». (مردم) گفتند خب بگو. گفت: «خدایا ۱۴ سال دیگر عمر این آقا نجفی را اضافه کن، سالی ۲ روز کم کند، ماه رمضان تمام می‌شود، چیزی ازش نمی‌ماند». حالا چشم بر هم بگذارید ماه رمضان رفته، این روزها بتوانیم یک مقدار مروری بر دعای افتتاح داشته باشیم. آنی (آن چیزی) که در بحث دعا خیلی برای ما مهم است، استجاب دعا است. این که خداوند متعال دعوت ما را قبول کند، یا الله ما را لبیک بگوید ولی ۳ تا نکته این جا هست. نکته اول نفس این که ما به دعا می‌نشینیم، نوعی استجاب است.

چرا ظرف مرا بشکست لیلی

گفت اگر با دیگرانش بود میلی

در زمان حاضر که شما این جا با زبان روزه نشستید، خیلی‌ها در عالم اصلاً نه ماه رمضان می‌شناسند، نه روزه می‌شناسند، نه خدا می‌شناسند. دنبال عیش و نوش و لذت‌های مادی و کثافت‌ها و لجن‌های دنیوی (هستند). گفت این همه الله تو لبیک ماست. نفس این که انسان به مقام دعا می‌نشیند، خود این یک استجاب است. یعنی از قبل، خداوند متعال دعا‌های قبل را استجاب کرده است که من این توفیق را یافتم در محضر او بنشینم، دست تضرع بلند کنم، بگم یا الله بگویم و بخواهم دعا کنم. این خودش قدر دانستی است.

دومین نکته آن است که هیچ دعایی غیرمستجاب نمی ماند با ۲ شرط. مرحوم علامه طباطبایی (أَعْلَى اللَّهِ مَقَامَهُ)، این بزرگ مرد بشریت، نه بزرگ مرد حالا اسلام، تشیع، این نابغه بشریت، رضوانُ الله تعالی علیه که مکرر مقام معظم رهبری فرمودند که مبانی انقلاب ما را در بحث تئوریک، شاگردان علامه طباطبایی مثل شهید مطهری، مثل شهید بهشتی، اینها رقم زدند در مباحث عقیدتی. این بزرگ مرد در المیزان می فرماید: «از یک آیه قرآن به دست می آید، استجاب دعا ۲ شرط بیشتر ندارد، مشککش نکنید، سختش نکنید».

آیه این است که فرمود «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»، ۳ کلمه است. «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»، اَسْتَجِبْ بعد از اُدْعُونِي آمده است. اُدْعُونِي ۲ شرط را برای ما بیان می کند:

۱. انسان دعا کند یعنی بخواهد

۲. انسان فقط از خدا بخواهد

پس شد

۱. خواستن

۲. اخلاص در خواستن

فرمود اگر انسانی این ۲ شرط را داشته باشد، بخواهد، لقلقه زبان نباشد. شما در فارسی می گوئید که خواستن، توانستن است، بخواهد.

یک عزیزی از هم رشته ای های شما از تهران گهگاهی منزل ما می آید می گفت که من می خواستم ورود کنم به این بخش از سپاه پاسداران، خودکشی کردم تا توانستم ورود کنم. البته بعداً مقامی در این رشته پیدا کرد ولی خودکشی

کرد تا ورود کند. خواستن لقلقه زبان نباشد، لذا فرمودند «أَلْدُعَا بِمَا لَا يَكُونُ» مستجاب نیست. شما دعا کنید، دعایی که شدنی نیست. بگوئید خدایا از فردا جای شب و روز را عوض کن، من خسته شدم. خب این نمی شود، شدنی نیست. خدایا من از مرد بودنم خسته شدم، فردا من را تغییر جنسیت بده، خب نمی شود یعنی لقلقه زبان است.

نمی شود انسان بخواهد ولی وقتی دقت می کنید، می بینید نمی خواهد. می گویی خدایا من را به مقام مرحوم آقای

قاضی برسان. مرحوم آقای قاضی ۲۵ سال سنگریزه زیر زبانش می گذاشت که حرف زیادی نزنند. من می خواهم در هر جلسه ای نشستم، روده درازی کنم، غیبت و تهمت و حرف لغو و شایعه و خب نمی شود. پس اولین شرط،

خواستن است. دعا، یعنی واقعاً از خدا بخواهم. دوم، فقط از خداوند بخواهم. مشکل مالی پیدا کردم، نیم نگاهم به

حساب بانکی ام است. نیم نگاهم به حساب بانکی پدرم است. نیم نگاهم به وامی است که از محل کارم می خواهم

بگیرم. نیم نگاهم به انگوهای زن بیچاره و بدبخت خودم است بعد هم می گویم خدایا بده. نگفتم خدایا بده، به

النگو گفتم بده، به آن حساب بانکی گفتم بده. چرا دعای مضطر مستجاب است؟

چرا «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ؟»

چون این ۲ شرط اتفاق می افتد. یعنی انسان مضطر هم از خدا می خواهد، هم فقط از خدا می خواهد. چرا شما در مناجات شعبانیه دعا می کردید، این مناجات ماه شعبان را خواندید.

«إِلٰهِ هَبْ لِي كَمَالَ الْأَنْقِطَاعِ الْيَكِّ»، خدایا من منقطع به سوی تو باشم، مبتل به سوی تو باشم. فقط از تو بخواهم

و فقط تو را ببینم، چرا؟

چون اگر انسان به این جا رسید که توانست دعا کند و فقط از خدا بخواهد، اخلاص در دعا. علامه طباطبایی

می فرماید که هیچ برو، برگرد ندارد، «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ». اگر بتوانیم اسباب و علل را نادیده بگیریم. اگر بتوانیم

به تعبیر شاعر فارسی زبان، دیده ای خواهم سبب سوراخ کن. بتوانیم ببینیم علل، دست پروردگار است، عوامل دست او است. او بخواهد می شود، نخواهد نمی شود.

مثل ترامپی که اولین قدرت ظاهری عالم در دست آنها است، می گوید ۷ تریلیون دلار خرج کردیم در خاورمیانه، هیچ غلطی نکردیم چون او نخواست (است)، او نخواست (است)، نمی شود.

اگر تیغ عالم بجنبد زجای نبرد رگی تا نخواهد خدای، چرا؟

چون ذره ذره کاندرا این ارض و سما است لشگر حقانند گاه امتحان

همه لشگر حقانند، چندی پیش سالگرد واقعه طبس نبود؟ با مجهزترین ابزار، با کماندوها، با آدم‌هایی که قدشان ۲ متر و ۱۰ سانتی‌متر بود، آمدند این جا می خواهند جاسوس‌هایشان را نجات بدهند، شد؟ نشد، چون او نخواست و نشد. خب این بخش تمام (شد).

پس نکته دوم این که اگر خواستیم خداوند متعال استجاب کند، بتوانیم واقعاً بخواهیم و بتوانیم فقط از او بخواهیم، اخلاص در دعا داشته باشیم. یعنی اختیاراً در وجود خودمان شرایط اضطرار ایجاد کنیم اختیاراً. کاری که اولیای خدا دارند، کاری که ائمه ما داشتند. ائمه همیشه منقطع الی الله بودند. حالا مانند امیر المومنین (سلام الله علیه) در راس حکومت باشد، بالاترین حکومت آن زمان را اداره کند یا مانند موسی ابن الجعفر (سلام الله علیه) در زندان زیر غل و زنجیر باشد، هیچ فرقی نمی کرد، در اوج قدرت ظاهری و در اوج ضعف ظاهری.

امام حسین (ع) در صبح عاشورا که همه لشگر را آماده کرد، آن لشگر کوچک را، قلب و میمنه و میسر و خاتمه و که این خودش درس برای نظامی‌های ما است، همیشه باید قواعد نظامی را رعایت کرد، باید منظم بود. ۷۲ تا

آدم‌اند اما همه چیز حساب شده است. دست به دعا برداشت «اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقْتِي»، خدایا تو مورد اعتماد من هستی.

«كِرْمَنٌ هَمٌّ يَصْعَقُ فِيهِ الْفَوَادُ»، خیلی پیش آمد، غصه‌هایی آمد، دل لرزید ولی من چون تو را داشتم، نلرزیدم، ایستادم.

نکته سوم پس همین که به دعا می‌نشینیم نوعی استجاب است. ۲ (مورد دوم این است که) استجاب ۲ شرط بیشتر ندارد، بخواهیم، فقط از خدا بخواهیم. ۳ (مورد سوم) استجاب عزیزان انواع و اقسامی دارد. در روایات ما در دین ما ۸ نوع استجاب برای ما گفتند.

من خیال می‌کنم استجاب آن است که همانی که من گفتم، همان جوری که من گفتم، خدا کف دستم بگذارد. خدایا این شب جمعه دختر خاله‌ام را می‌خواهم، جور کن من در جلسه عروسی باشم. حالا اگر شد شب یکشنبه دیگر استجاب نشد، این طور می‌خواهد. مثلاً عرض می‌کنم یکی از انواع استجاب این است خدا جوابت را، خواسته تو را نمی‌دهد، نگه می‌دارد برای یوم المعاد، روز قیامت. آن جا که دست از همه جا و همه چیز خالی است می‌بینی آمد. خدایا این چه بود، این دعا است که در حرم امام رضا (ع) کردی، استجابش را برای این جا نگه داشتیم. این چه بود، این دعایی است که کربلا زیر گنبد کردی ولی استجابش را برای این جا گذاشتیم. روایت می‌گوید آن جا انسان مومن دستش را به آسمان می‌کند، می‌گوید: «خدایا کاش هیچ دعایی از دعاهای من را مستجاب نمی‌کردی در دنیا، همه را این جا می‌گذاشتی». این هم استجاب است. یک نوع استجاب این است شما به لفظ چیزی می‌گوی، (با) مغزت چیزی می‌گویی اما دلت چیز دیگری می‌خواهد. خدا آن دل را جواب می‌دهد. زوم کردی خدایا من این دخترخاله را می‌خواهم. ذهنت این است، لفظت هم این است، قلبت این است خدایا من آرامش می‌خواهم، من یک دختر عقیف می‌خواهم، من یک زندگی با شرافت و عفت می‌خواهم، این را می‌خواهی. خطای در تطبیق داری.

دخترخاله‌ات را نمی‌شناسی. این با ۱۰۰ نفر چت کرده است، به ۵۰۰ نفر تلفن زده است، تو خبر نداری. خدا قلب تو را جواب می‌دهد نه لفظ تو را چون لفظ تو غیر قلب تو است، این هم استجاب است، بعد می‌گویی دعا مستجاب نشد، دعا مستجاب شد. خدایا یک پورشه بده ما سوار شویم، تو هم کله شق، سرعت ۲۰۰، خدا می‌داند امروز به تو بدهد فردا ته دره‌ای. یک پراید نصیب می‌کند که اصلاً ۱۰۰ تا بیشتر راه نرود. می‌گوید برای تو همین خوب است. تو دنبال آرامش هستی، دنبال این هستی که بمانی و لذت ببری، بخواهی نمایی که نمی‌شود، خب

این هم یک نوع استجاب است. این هم یک نوع (که گفته شد).

ما شاید اولی که ملتمان تحریم شد ناراحت شدیم، ناراحت شدیم، به تعبیر مقام معظم رهبری (حفظه الله) هر چه ما رشد کردیم در تحریم‌ها رشد کردیم، هر چه رشد کردیم. اگر هنوز به ما دشمن اورانیوم با غنای ۲۰ درصد می‌داد، شهید شهریاری نمی‌رفت اورانیوم غنی شده ۲۰ درصد را تولید کند، اما کرد. یعنی گاهی وقت‌ها ظاهر امر چیزی است باطن امر چیز دیگری است. پس این هم یک نکته است. گاهی خدا استجاب را به این قرار می‌دهد، دعا کردی، گناهانت را می‌پوشاند. دعا کردی، سیئات را تبدیل به حسنات می‌کند. دعا کردی، در حق نسلت مستجاب می‌کند. اهل بیت فرمودند که استجاب دعا انواعی است، این گونه نیست که یک نوع باشد، یک جور باشد. بنای خدا هم بر این نیست که در این دنیا ما هر چه گفتیم او همان طوری که گفتیم بگوید چشم چون قرار بر این است که او خدایی کند. خدایی کردن هم سخت است بدانید. حضرت موسی (ع) به خدا گفت: «خدایا تو چه طوری خدایی می‌کنی؟، آسان است؟، سخت است؟». می‌دانید که موسی (ع) در بین انبیاء خیلی با جرئت است. مشهور است حضرت موسی (ع) در انبیاء به جرئت، به صراحت با خدا. در میان ۱۲۴ هزار پیغمبر مشهور است. موسی (ع) به خدا گفت: «خدایا تو چه طوری خدایی می‌کنی، می‌شود ما ببینیم، بفهمیم آسان است، مشکل است». خدا فرمود: «مشکلی ندارد که از نیل بگذر، وارد اولین روستا بشو، وارد اولین کوچه بشو، خانه‌های آن کوچه را در بز. بگو از خدا چه می‌خواهید». باشد، از نیل گذشت، وارد اولین روستا، اولین کوچه، اولین خانه، در زد. سلام علیکم، علیکم السلام، تو از خدا چه می‌خواهی؟

گفت: «من یک مقداری صابون پهن کردم بالا پشت بام. می‌خواهم هم باد بیاید، باران هم نیاید، این‌ها خشک شود». رفت در خانه دومی گفت: «تو از خدا چه می‌خواهی؟». گفت: «ما دیم کاشتیم، باران نیاز داریم، خدا فردا باران بفرستد».

دید هر کدام از مردم یک چیز می‌گویند متناقض. یکی باران می‌خواهد، یکی باران نمی‌خواهد. یکی باد می‌خواهد، یکی باد نمی‌خواهد. رو کرد به آسمان و گفت من نمی‌دانم که تو چه می‌کنی اما می‌دانم خدایی کردن کار ماها نیست. بهتر است که او نشسته است در بالا. آن شعر معروف که هست که آن چه دارد خدایی می‌کند خوب بلد است خدایی بکند. سیل می‌آید، خب سیل آمده است دیگر، خسارت هم زد. هیچ کس این روی سکه را ندید که اهل اطلاع می‌گویند که ۵۰ برابر خسارت سیل ما سود داریم. کشوری که دیگر نمی‌گفتند نیمه‌خشک است، می‌گفتند خشک شد. قبلاً در مورد ایران نیمه‌خشک می‌گفتیم، الان جزو کشورهای خشکسال است. چنان خدای متعال معادله‌ها را به هم ریخت، چنان بارید، چنان هورهای خشک ما را دو مرتبه پر آب کرد که گفتند بعضی از حیواناتی که به ظاهر نسلشان منقرض شده بود در این هورها دو مرتبه جوشیدند و زنده شدند، او می‌داند که چه می‌کند. پس استجاب انواعی دارد. ما خدا را بخوانیم، از سر اخلاص بخوانیم، بدانیم مستجاب است. نوع استجاب را به کرم او، به جود او بگذاریم. کدامش در دنیا مستجاب شود، کدامش شب اول قبر مستجاب بشود، کدامش در برزخ مستجاب بشود و اهل بیت (علیهم السلام) به ما فرمودند قیامت شما با ما، برزخ را ما بر شما می‌ترسیم، برزخ مشکل است. کدامش در برزخ مستجاب شود، کدامش لب پل صراط مستجاب شود، کدامش آن (چیزی) که واقعاً به نفع ما است مستجاب شود. عزیزان می‌دانند در همه دعاها باید یک نکته در ذهن ما باشد، این را اولیاء و قدما به ما یاد دادند. در روایت آمده (است) هر دعایی می‌کنید یک جمله باید آخرش به عربی یا فارسی در زبانت یا ذهنت باشد و آن این است که **إِنَّ كَانَ صَلَاحِي** (اگر مصلحت بود)، اگر مصلحت من است و می‌گویی خدایا من رتبه نظامی‌ام بالا برود، بگو اگر مصلحت من است. می‌گویی خدایا من عید فطر کربلا باشم، بگو اگر مصلحت من است. ما نمی‌دانیم چه قدر دعا تا کجایش مستجاب می‌شود، نمی‌شود و کدامش برای ما مفید است.

من با خانواده کربلا بودم خب روحانی کاروان بودیم. آن موقع هم روحانی کاروان هم روحانی بود، هم مدیر بود، همه کار دست او بود. یک برهه اندکی بعد هم سازمان حج خدا پدرش را بیامرزد این را برداشت چون ما باید فقط کارهای آخوندی را می‌کردیم، آن جا باید دنبال غذای زائر می‌گشتیم، اصلاً نمی‌توانستیم. حالا آن برهه بود، روز آخر من یک کوچولویی دارم آقا علیرضایی داشتم البته الان بزرگ شده است. این مریض شد، اسهال و استفراغ شدید. خدایا ما چند ساعت حالا تا مرز راه داریم بعد باید تا کرمانشاه بیاییم، بعد سوار هواپیما شویم. این هم هر ۵ دقیقه حالش به هم می‌خورد. حرم مطهر حضرت ابوالفضل (سلام الله علیه) آمد، گفتم یا ابوفاضل ما خلاصه این جا مدیر هستیم، روحانی هستیم، بخوایم گیر این بچه باشیم که نمی‌توانیم کاری بکنیم. یک زحمتی بکش این را همین مسیری که ما می‌رویم، (در) مسیر این بچه حالش خوب شود، دعای ما همین قدر بود البته از

بس می‌ترسیدم بزرگ دعا نکردم، کوچک دعا کردم. این بچه تا لب ماشین همین اسهال و استفراغ و این‌ها بود. سوار ماشین شدیم، تمام شد، هیچ خبری نبود. سرحال نبود ولی نه استفراغی نه اسهالی، سالم (بود). رسیدیم سر مرز سوار ماشین تا کرمانشاه شدیم، سالم (بود). سوار هواپیما شدیم گفت عق (آمد حالش به هم بخورد)، گفتم یا ابوالفضل (ع) این هم جزو مسیر است تو رو بخدا. همین یک عق بود و دیگر تمام شد. مشهد آمدیم ۳ ماه گرفتار بیماری این بچه بودیم، کیتوتفین بالاخره خوبش کرد، یعنی مجبور شدیم (داروی این) بیماری را به او بدهیم. خب نمی‌دانیم چه قدرش مستجاب می‌شود، چه قدرش هم به صلاح ما است، ما نمی‌فهمیم. گفت

حافظ وظیفه تو دعا کردن است و بس در بند آن مباش که نشنید یا شنید

عمده این است که انسان دعا بکند، بدی نمی‌بیند. خب می‌خواهیم شروع کنیم به شرح و تفسیر دعای افتتاح، نفس من را یاری کنیدا با صلوات بر محمد (ص) و آل محمد (ص)
«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجَلِّ فَرَجَهُمْ»

ماه رمضان است زیاد معطلتان نمی‌کنیم، سفره را جمع می‌کنیم. دعای افتتاح از ابوجعفر روایت شده است، از ابوجعفر محمد ابن عثمان ابن سعید عمری کوفی، دومین نائب خاص امام زمان (علیه السلام). امام زمان (علیه السلام) و عجل الله تعالی فرجه) ۴ تا نائب خاص دارد و نائبان عامشان که مراجع تقلید از شیخ مفید بگیری، بیاید تا مراجع فعلی.

جناب ابوجعفر محمد ابن عثمان ابن سعید جانشین پدرش عثمان ابن سعید است. عثمان ابن سعید وکیل امام هادی (ع) و امام عسکری (ع) بوده است. جناب محمد فرزندش وکیل امام زمان (عج) است البته پدر هم به وکالت امام زمان (عج) کشیده، ۶ سال وکیل امام زمان (عج) هم بوده است. می‌دانید نائبان خاص امام زمان (عج) بسیار پررتبه و پرمقام‌اند به این معنا که تمام مراجع تقلید را شما یک طرف بگذارید، یکی از این نواب خاصه را یک طرف بگذارید، مقام این یک نفر بالاتر است چون نائب خاص حجه ابن الحسن (عج) است. مثل این که چرا ما به حضرت مسلم (سلام الله علیه) این قدر احترام می‌گذاریم، این که حضرت مسلم نائب خاص سید الشهدا (ع) است. فرمود «ثِقَّتِي وَأَنْتَ مُعْتَمِدِي»، این آقا ثقه من است، مورد اعتماد من است. کسی که معصوم در موردش چنین می‌گوید. طولانی‌ترین دوره سفارت را جناب محمد ابن عثمان ابن سعید داشته است. ۴۰ سال وکیل امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بود. خدا ان شاء الله روزی کند زیارت نواب اربعه را در بغداد. در زیارت‌نامه‌ای که برای نواب اربعه در بغداد خوانده می‌شود، یکی از عبارات‌های که در این زیارت‌نامه می‌خوانیم این است که می‌گوییم: «أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ حَتَّى عَايَنْتَ الشَّخْصَ فَأَدَّيْتَّ عَنْهُ وَأَدَّيْتَّ إِلَيْهِ».

من شهادت می‌دهم خدا در تو یک نوری گذاشت که این لیاقت را پیدا کردی به مقام سفارت برسی. ما الان یک نفر اگر لیاقت پیدا کند امام زمان (علیه السلام) را ببیند که می‌داند رویت هم خیلی کم است. یعنی ۹۰ درصد رویت‌ها مکاشفه است منتهی چون خیلی شفاف است، طرف خیال می‌کند دیده (است). در مثال متصل دیده است یا در مثال منفصل دیده است. دیدن با چشم خیلی کم اتفاق می‌افتد. خدا رحمت کند عارف قرن اخیر، استاد مرحوم آقای دستغیب، استاد مرحوم علامه تهرانی، استاد مرحوم سعادت پرور، مرحوم آقای انصاری همدانی فرموده بودند از این مواردی که مرحوم حاج میرزا حسین نوری در نجم الثاقب نوشته به عنوان کسانی تشریف داشتند، ۲ موردش تشریف است از این ۱۰۰ و چند نفر، باقی مکاشفه است. همین الان دیدن حضرت شرف است. شما می‌بینید ۴۰ سال که همه دستشان از حجه ابن الحسن (عج) کوتاه است، این هر روز، هر هفته، هر ساعت می‌تواند تماس بگیرد، ارتباط برقرار کند، این مقامی دارد. حالا این محمد ابن عثمان ابن سعید یک دفترچه قرمز رنگی دارد، جلدش قرمز است. در این دفترچه دعاهایی نوشته است، یکی از این دعاها دعای افتتاح است و در آن دفترچه نوشته من این دعا را از امام زمان (عجل الله تعالی فرجع الشریف) گرفتم یا از پدرم از امام عسکری (علیه السلام) گرفتم یا از پدرم از امام هادی (علیه السلام) گرفتم یعنی ما سند را تا محمد ابن عثمان ابن سعید داریم نه بیشتر اما بزرگان ما گفتند ما با ادله‌ای می‌گوییم این دعا برای اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) است. اولاً مضمون دعا، مضمونی نیست که از هر دهانی بیرون بیاید، از هر زبانی بترآود.

ثانیاً راوی دعای کسی که ۴۰ سال نماینده خاص امام زمانش بوده است و حضرت در نامه‌ای که بعد از فوت پدرش نوشتند، فرمودند من تو را برای وکالت انتخاب کردم، فرمودند تو هم مثل پدرت مورد اعتماد من هستی، ثقه من هستی. ثالثاً اعتماد بزرگان به این ۲ آقا، مرحوم کفعمی نقل کرده است، مرحوم سید ابن طاووس نقل کرده است، مرحوم مجلسی نقل کرده است و همه هم با عظمت نقل کردند. این که در بعضی از نوشته‌ها آمده است این دعا از امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) روایت شده است، این یک حدس است. ما معصومی را که این دعا از او نقل شده باشد را در تاریخ نداریم. آخرین راوی ابوجعفر محمد ابن عثمان ابن سعید عمری کوفی، نائب دوم خاص امام زمان (عج) است و ما می‌دانیم این شخصیت از غیر معصوم برای ما چیزی نقل نمی‌کند. دعا بسیار، بسیار ارزشی و پرمحتوا است. ویژگی‌هایی این دعا دارد یکی از ویژگی‌ها این است ما در هیچ دعای در مورد دوره حکومت امام زمان (علیه السلام) به مانند دعای افتتاح مطلب نداریم. در اواخر این دعا «اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغُبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ نَعْرُبُهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُدُلُّ بِهَا النَّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ»، اصلاً بر مطلب در ارتباط با زمان حضور و زمان ظهور حضرت و این یکی از شاخصه‌های بلند دعای افتتاح است. از قدیم این دعا مورد توجه شیعیان اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) و به خصوص علما و مراجع بوده (است). چرا به آن دعای افتتاح می‌گوییم؟

به همان دلیل که به سوره بقره، بقره می‌گویند. چرا به سوره بقره، بقره می‌گوییم؟ چون داستان بقره داخل آن است، گاو بنی اسرائیل. چرا به این دعا دعای افتتاح می‌گوییم؟

به خاطر جمله اولش، «اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الشَّانَةَ بِحَمْدِكَ»، به خاطر این واژه افتتاح، دعای افتتاح شده است. وقت خواندن این دعا آن چنان که در آن دفترچه نوشته شده است مرحوم محمد ابن عثمان ابن سعید می‌فرمودند این دعا را شب‌های ماه رمضان باید خواند، ورودش در شب‌های ماه رمضان است. یک نکته کلی خدمتان عرض کنم، هر دعایی از دعاهای اهل بیت را، علما فرمودند هر وقت حال داشتید، می‌توانید بخوانید، لافل به قصد رجاء به قصد امید. حالا شب سه‌شنبه است، هوس کردی دعای کمیل بخوانی، اشکالی دارد؟ شب سه‌شنبه هوس کردی دعای کمیل بخوانی، چه اشکالی دارد. روز است هوس کردی دعای سحر ماه رمضان بخوانی، مشکل ایجاد نمی‌کند. یعنی دعا، دعا است. دعای افتتاح را در غیر ماه رمضان بخوانم، مشکلی ندارد. حداکثر این است که به نیت ورود نمی‌خوانم، حداکثرش این است. به نیت رجاء می‌خوانم، هیچ منعی هم ایجاد نمی‌کند، چرا؟

چون ببینید نفوس ما مختلف است. مقام معظم رهبری فرمودند: «من از مرحوم امام سوال کردم، آقا در دعاهای و مناجات اهل بیت عصمت و طهارت، شما بهترین دعا که به دلتان می‌نشیند چه دعایی است؟ فرمودند ۲ تا دعا، یکی مناجات شعبانیه یکی هم دعای کمیل، مناجات شعبانیه، دعای کمیل».

حالا یک نفر ممکن است دعای ندبه به دلش بیشتر بنشیند، یکی دعای سمات (بیشتر به دلش می‌نشیند). اصلاً اهل بیت (علیهم السلام) مختلف گفتند، گونه‌گون گفتند برای این که ما بتوانیم طبق سلیقه‌ها و ذوق‌هایمان این بهره را ببریم.

ما رفته بودیم بار اولمان بود مکه، یک روحانی خوشمزه‌ای داشتیم، داشت برای مردم توضیح می‌داد که دور خانه خدا چه کنیم. گفت کار اول طواف است، دور خانه خدا بچرخ.

امام صادق (ع) فرمود: «من نامه عمل شیعیان را نگاه کردم، کمترین عملی که در نامه عمل شیعیان وجود دارد، طواف است». لذا به آن صحابی امام صادق (ع) فرمود خانه خدا را پیدا کردی و لش نکن، به طواف بچسب و لذا همه مساجد نماز تحیت دارد. سلام نظامی شما این است، هر چیزی سلام دارد. این راننده کامیون‌ها سلامشان بوق زدن است، بوق می‌زنند، چراغ می‌دهد. درست، سلام مسجد این است. وارد مسجد شدی، الله اکبر، ۲ رکعت نماز تحیت، تحیت یعنی سلام.

من شاگرد مرحوم آیت الله گلپایگانی (رضوان الله تعالی علیه) بودم، این پیرمرد وارد مسجد اعظم می‌شد، می‌ایستاد ۲ رکعت نماز می‌خواند بعد می‌رفت بالا منبر. خب در مسجد الحرام ما نماز تحیت نداریم، می‌گوید وارد شدی برو در دایره طواف، خود طواف، تحیت مسجد الحرام است. این کار اول، فرمود کار دوم، خسته شدی، نماز بخوان. کار سوم، خسته شدی، قرآن بخوان. برای تنبل‌ها هم خدا دستور گذاشته است، چه گفته است؟ گفته است بنشین به خانه خدا نگاه کن، همین حالت. الان در ماه رمضان هم همین طور است می‌دانید که در ماه

رمضان خواب عبادت است، البته نه پای منبر، پای منبر گناه دارد. در ماه رمضان خواب «وَنَوْمُكُمْ فِيهِ عِبَادَةٌ»، فرمود خوابت عبادت است. نفست تسبیح است. یعنی اگر دعای افتتاح هم نخوانی، نفس که می‌کشی ثواب سبحان الله برایت می‌نویسند و این ویژگی ماه رمضان است. یکی از ویژگی‌های ماه رمضان این است که خدا در ماه رمضان اعمال خنثی را غیرخنثی کرده (است)، اعمال غیر ارزشی را، ارزشی کرده است. شما در ۱۱ ماه خوابیدی ثواب نمی‌بری، نفس می‌کشی ثواب نمی‌بری الا این که نفست به خاطر ظلمی باشد که به اهل بیت (علیه‌السلام) شده است.

«نَفْسُ الْمَهْمُورِ لِظُلْمِنَا تَسْبِيحٌ»، وگرنه نفس عادی که ثواب ندارد. در ماه رمضان نفس ثواب دارد، در ماه رمضان خواب ثواب دارد. یک هم حجره‌ای من داشتم در ماه رمضان خیلی می‌خوابید. هی می‌گفتم فلانی چه کار می‌کنی؟ می‌گفت دارم عبادت می‌کنم. خیلی از این عبادت‌ها می‌کرد. خب امروزمان بس است، خیلی نگوئیم که دفعه دیگر تشریف نیاورید. چند تا دعا کنم.

خدایا این ماه رمضان را بهترین ماه رمضان عمر ما قرار بده.
بار پروردگارا دعاهای ما به هدف استجابت برسان.

اسباب ازدواج و اشتغال جوانان ما فراهم بفرما. کید کایدان، شر حاسدان، شر دشمنان به خصوص آمریکا، اسرائیل، تکفیری‌ها، سلفی‌های خبیث را به خودشان بازگردان.

خدایا سرور ما، تاج سر ما، مقام معظم رهبری سایه‌اش را بر سر امت اسلامی مستدام بدار.
خدایا این ماه رمضان را ماه تغییر و تحول ما قرار بده.

مریضان و مریضان منظور، مادر حقیر شفای عاجل عنایت بفرما.

آن چه خواستیم و نخواستیم، صلاحمان آن است برای ما مقدر بفرما.

تعجیل در فرج صلواتی محمدی ختم بفرمائید.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

پایان جلسه اول شرح دعای افتتاح